

Snímek Zdeněk Černý

Radmila Fingerová a Alena Šimčíková

Radmila Fingerová / IFLA Secretary-General

Dlouholeté aktivity Ing. Radmily Fingerové, dosavadní předsedkyně sekce ZKA SZKT, vyústily v post z nejvyšších: byla zvolena členkou výkonného výboru IFLA jako tajemnice. V této funkci bude působit od července 2005 do roku 2007. (Je šest členů výkonného výboru – prezident, tři zástupci jednotlivých regionů, tajemník a pokladník.) Blahopřejeme a přejeme hodně sil k zvládnutí nové náročné práce!

Také děkujeme za působení v redakční radě a věříme, že po dvou letech se opět setkáme s entuziasmem, nápady, energií i mezinárodními zkušenostmi naší milé kolegyně.

Volby rady sekce ZKA

Hlavním bodem jednání sekce ZKA, které se konalo 31. 5. 2005, byla volba nové rady sekce, jejíž úkolem bude definovat priority, strategie, pracovní plán a rozpočet na období dvou let, tj. do 31.5.2007. Do rady sekce byli zvoleni: Milan Bubenko, Magdaléna Kaščíková, Eva Kvasničková, Igor Kyselka, Alena Šimčíková. *Poté členové rady doporučili za svého předsedu Alenu Šimčíkovou.*

Stručné shrnutí činnosti sekce ZKA v letech 1996 až 2005/ a náměty k diskusi

I když svoji činnost v radě sekce ZKA končím, ráda bych ještě přispěla do budoucí diskuse o smyslu její existence i do diskuse o hlavních problémech. V letošním roce oslaví SZKT patnáct let svého trvání. Tuto skutečnost spolu s tím, že byla zvo-

lena nová rada sekce ZKA, považují za důvod ke krátkému shrnutí toho, o co jsme se v rámci naší práce v období let 1996–2005 snažili, čeho jsme dosáhli, co se nám nepovedlo a co jsou dle mého názoru některé hlavní současné problémy.

Vztah SZKT a ZKA

Nepřisluší mi hodnotit celé období patnácti let SZKT, to určitě mnohem lépe provedou ti, kteří se aktivně účastní činnosti SZKT po celou dobu. Pro dnešní činnost sekce ZKA je však důležitá změna, která se za těch 15 let v SZKT udála. V roce 1990 jsme byli spíše uzavřená společnost lidí, kteří mají stejné vzdělání, společné zážitky ze studia v Lednici a spolu s duchem doby snad i stejné cíle. Po patnácti letech je situace zcela přirozeně jiná. Změnila se situace ve společnosti ani SZKT již není uzavřená společnost, přicházejí noví členové s jiným odborným zázemím, s jinými představami o poslání a fungování společnosti. Naše zájmy se zcela přirozeně diferencují. Je nutná profesionalizace činnosti. Tento vývoj vedl k rozdělování SZKT na menší skupiny, které řeší jen své úzké zájmy. Zda bude toto dělení pokračovat, ukáže čas. Zatím vidím jeden velký důvod, proč se snažit o spolupráci v rámci celé SZKT.

Je to především časopis Zahrada-park-krajina, který má stále se zvyšující úroveň. Vydávání časopisu je i v době internetu velmi užitečná činnost, kterou si nemohou dovolit ani mnohem bohatší národní asociace zahradních a krajinných architektů. To, že časopis není úzce specializován pouze na zahradní architekturu, ale zahrnuje celou šíři oboru, je dalším důležitým faktem. Výsledek projektové činnosti zcela závisí na kvalitní realizaci a následné péči – z toho důvodu vidím jako velmi užitečné „potkávat se“ i na stránkách časopisu, neizolovat se do uzavřených skupin. Pokusím se stručně zhodnotit, jaké byly naše cíle a čeho se nám zatím podařilo dosáhnout. Prv-

ním cílem bylo propagovat obor směrem ke spolupracujícím profesím, tedy především architektům a urbanistům. Od roku 1996 se postupně a možná příliš pomalu snažíme ukázat, že jsme rovnocennými partnery.

Dalším důležitým cílem bylo seznámit i laickou veřejnost s obsahem a rozsahem našeho oboru. Nejprve jsme se snažili přimět sami sebe k odhodlání prezentovat svoje práce na veřejnosti (v roce 1997 jsme v Olomouci uspořádali první společnou výstavu projektů). Od té doby se obdobné akce opakují v jiném rozsahu, či s mírně jiným zaměřením, ale důležité je, že se vždy najde skupina lidí nejen z naší sekce, ale z celé SZKT, kteří danou akci připraví. Toto je však nikdy nekončící činnost a musíme hledat nové, další a lepší cesty, jak prezentovat náš obor.

Co se nám naopak nepovedlo: Doufali jsme, že uvedené akce přimějí více našich kolegů účastnit se soutěže Obce architektů Grand Prix. Zde máme určitě ještě co dohánět.

Vztah SZA a ČKA

Velkým problémem bylo udělování tzv. velkých autorizací, které od roku 1992 vydávala Česká komora architektů všem absolventům oboru architektura. Tato velká autorizace zahrnovala i obor zahradní a krajinná architektura. I na tento problém je nutné se dívat ze dvou úhlů. Na jednu stranu byl obor teoreticky uznán jako rovnocenný oborům architektura a urbanismus (což byla bezpochyby velká hodnota), ale zároveň tím, že pro udělení autorizace nevyžadoval speciální vzdělání, obor vlastně jako rovnocenný neuznával. S touto skutečností jsme se potýkali řadu let a dosáhli jsme dobrého výsledku. Od podzimu loňského roku se tzv. „velké autorizace“ udělují jen zcela výjimečně, a to po předložení průkazu praxe a složení rozdílové zkoušky. Co se nám zatím nepodařilo – najít způsob, jak v souladu se zákonem (neboť velké autorizace byly uděleny v souladu se zákonem) situaci řešit. Pokušili jsme se o to například návrhem na odstupňování členských poplatků ČKA, tak aby architekti sami zvážili, zdali opravdu trvají na udělené velké autorizaci. Než se to však podaří, bude to vyžadovat ještě hodně času, diskusí. Především si však myslím, že to musíme neustále dokazovat kvalitou své práce.

Za přínos je třeba považovat skutečnost, že v orgánech komory v posledních dvou letech již pracují představitelé našeho oboru.

V této souvislosti se nabízí otázka k diskusi: *Je důležité, aby Ti, kdo zastupují v rámci ČKA náš obor, byli zároveň členy SZKT?*

Jsem přesvědčena, že ano, neboť naším současným problémem je nevyjasněnost řady problémů v rámci našeho oboru. Než jej budeme prezentovat směrem ven, bylo by dobré pokusit se najít společnou řeč uvnitř oboru.

Za takový problém považují kromě názvu oboru (o tom jsem se dosti podrobně zmiňovala v materiálech, které jste postupně dostávali v průběhu minulého i tohoto roku) i téma ÚSES.

I při vědomí všech dobrých úmyslů, které vedly v roce 1992 k vytvoření samostatné specializace projektantů ÚSES, považuji v současnosti problematiku ÚSES za nevhodné vytržení části profese zahradního a krajinného (krajinařského) architekta z oboru jako celku. Udržení oboru v jeho celistvosti je z mého pohledu důležitá hodnota, kterou by měla sekce ZKA i pracovní skupina ČKA pro přírodu a krajinu chránit. A to při vědomí, že spolupráce s jinými obory je dle zaměření jednotlivých úkolů nezbytná. Pouze obor jako celek je však rovnocenným partnerem příbuzným, mnohem větším oborům.

Ve vedení pracovní skupiny pro přírodu a krajinu ČKA, která se problematikou ÚSES zabývá je v současnosti Petr Kučera, Eliška Zimová a Darek Lacina.

Mrzí mě, že činnost pracovní skupiny pro přírodu a krajinu při ČKA se poslední dobou zaměřuje pouze na problematiku ÚSES a krajinného rázu. Domnívám se, že by nová rada sekce ZKA měla projevit zájem o aktivní účast v této pracovní komisi a výsledky jednání předávat všem svým členům, neboť všichni členové sekce ZKA jsou autorizovaní zahradní a krajinní architekti (nebo autorizovaní architekti pro obor zahradní a krajinařská tvorba – každý si může zvolit, co je mu bližší, oba názvy nový autorizační řád připouští), někteří z členů sekce ZKA jsou i autorizovaní projektanti ÚSES.

Na závěr ještě jednu otázku do diskuse: *Proč věnovat svůj čas ve prospěch sekce ZKA?*

Za sebe odpovídám, že jsou problémy, které nemůžeme řešit jako jednotlivci. Nedosáhli jsme všeho, co bychom rádi změnili, ale dosáhli jsme dílčích výsledků. Za ty nejdůležitější považuji v rámci České republiky vybudování určitého postavení oboru v rámci České komory architektů. V měřítku evropském pak uspořádání konference Centrálního regionu IFLA, jehož cílem bylo pomoci rozšířit spolupráci nejen v rámci Evropy.

Tímto stručným přehledem uzavírám i pro sebe určitou etapu. Pro období od července 2005 do roku 2007 jsem byla zvolena členkou výkonného výboru IFLA jako tajemnice. Dovoluji si přiložit volný překlad svého prohlášení po nominaci. Toto prohlášení zároveň naznačuje, čemu se kromě stanovami dané práce budu věnovat.

„Vážení kolegové, věřím v jednotu naší profese jako dobrého základu pro mezioborovou spolupráci, která je dnes pro nás již nezbytností. Uvědomuji si, jak je obtížné naplňovat myšlenky Pražského memoranda, které bylo podepsáno prezidentkou IFLA Marthou Fajardo a prezidentkou EFLA M. Teresou Andresen během „naší“ konference Centrálního regionu v Praze v květnu 2005.

Myslím, že bychom se měli na tento problém dívat z pozice členů našich národních asociací. Každá asociace má své vnitřní problémy. Tyto specifické problémy jsou pro členy asociace mnohem důležitější. Dá se mi, že zahradní a krajinní architekti nerozumí a nechťejí rozu-

mět rozdílům a problémům mezi IFLA a EFLA. Ani já jsem tomu nerozuměla, dokud jsem dvakrát nebyla jako pozorovatel na jednání EFLA. Nyní jsem přesvědčena, že pro běžný život každého člena našich národních asociací je lepší existence pouze jedné, všemi respektované mezinárodní organizace. A pouze pro takovou organizaci bych ráda pracovala.“

Určitě jsem nebyla zvolena jen na základě tohoto textu. Účastnila jsem se celkem čtyř Světových rad IFLA i setkání k padesátému výročí IFLA v Cambridge a vždy jsem prosazovala myšlenku pouze jedné mezinárodní organizace. (Snad jen pro pořádek – všechny cesty jsem uskutečnila na vlastní náklady.)

S financemi souvisí i problém účasti našeho nového delegáta na Světové radě. Domnívám se, že je vhodný čas na změnu. Existují dva základní modely. Jsou země, kde svým delegátům jejich národní asociace náklady nehradí a jsou rádi, že některý jejich člen je ochoten zastupovat jejich národní asociaci na vlastní náklady. V těchto zemích zůstává delegátem jeden člověk po mnoho let. A pak jsou země, které náklady hradí, a proto si vytvořili nějaký vhodný vnitřní systém volby svého delegáta.

Pro nás se mi do budoucna zdá vhodný systém užívaný ve Skandinávských zemích. Ty mezi sebou úzce spolupracují po celý rok. Pouze jedna ze čtyř zemí však vyše na své náklady delegáta, který zastupuje i ty skandinávské země, které v daném roce svého delegáta nevyšlají.

Domnívám se, že by bylo možné spolupracovat se Slovenskem (kde ovšem ještě přetrvávají určité vnitroslovenské problémy). Předběžně jsem o možnosti takové spolupráce mluvila i se zastupci Maďarska a Litvy. Bohužel Poláci jako nám velmi blízkí sousedé zatím moc aktivní nebyli. Pokud se podaří se sousedními zeměmi domluvit, mohla by rada sekce ZKA zvážit, bylo-li by možné za takových podmínek účast delegáta v příštích letech financovat.

SZKT a IFLA

Práce tajemníka IFLA je zatím čestná funkce, ale vzhledem k množství práce, které se musí vykonat, má právo zaměstnat na náklady IFLA svého asistenta. Zatím jsme předběžně zvažovali, že by bylo prospěšné pro SZKT velmi úzké propojení s kanceláří tajemníka IFLA. Máme zatím pouze předběžně informace o časové a finanční náročnosti. Abychom si věci včas a přesně ujasnili, domluvila jsem jednání s prezidentkou IFLA Marthou Fajardo a stávající tajemnicí Dianou Menzies, tak abychom si mohly všechny informace předat a vyřešit řadu pracovních i technických problémů. Obě vítají návrh, že by se jednání spolu se mnou účastnila i Eva Voženílková. Po návratu předložíme správné radě SZKT přesné informace a návrh technického, časového i finančního řešení situace, tak aby se správní rada SZKT mohla rozhodnout, je-li v zájmu SZKT řešit provoz kanceláře spolu s kanceláří tajemníka IFLA.

▼ Radmila Fingerová ▲

Co najdete na webu IFLA

Na webových stránkách IFLA www.iflaonline.org lze získat základní informace o této organizaci, která sdružuje padesát šest národních asociací zahradních a krajinných architektů. V části „zprávy“ je nyní například zajímavá informace o novém členu IFLA – čínské asociaci, která byla mnoho let v mezinárodní izolaci. Přesto se čínští studenti pravidelně umisťovali na prvních místech mezinárodní studentské soutěže, kterou IFLA každoročně pořádá. V současnosti představuje Čína velkou pracovní příležitost pro zahradních a krajinné architektky z celého světa.

V části „vzdělání“ je informace o obsáhlém čtyřjazyčném slovníku pro zahradní a krajinou tvorbu a urbanismus (Lexikon – Landschafts- und Stadtplanung / Dictionary – Landscape and Urban Planning / Dictionnaire – Paysage et urbanisme / Diccionario – Paisaje y urbanismo), který německy, anglicky, španělsky a francouzsky zachycuje na 10000 odborných výrazů.

Ke stažení je publikace nazvaná IFLA Guide to International Opportunities in Landscape Architecture Education and Internships, která podává základní informace o školách poskytujících vzdělání v oboru zahradní a krajinné architektury všech padesáti šesti zemí sdružených v IFLA. Jde o informativní seznam škol, v některých případech je i uvedeno, zda jde o programy akreditované. Vždy jsou uvedeny požadavky na přijetí, případně termín přihlášek, délka studia, počty studentů, zaměření studijních plánů a informace, zdali škola nabízí mezinárodní výměnné programy.

Centrální region IFLA, který zahrnuje Evropu a Afriku, má na svých stránkách www.ifla.net podrobný přehled konferencí, seminářů, výstav, a to v předstihu až do dubna 2006. Dovoluji si upozornit alespoň na Světový kongres IFLA, který se koná v Edinburghu, nebo pravidelnou konferenci ECLAS (European Council of Landscape Architecture Schools), která se letos koná 14.–18. 9. v Turecku. Nejen pro zahradní a krajinné (krajinařské) architektky je určen skandinávský kongres, který se uskuteční 9.–11. 9. ve Stockholmu. Tématem je formování veřejných prostorů s cílem prezentovat iniciativy a strategie pracovního procesu, ukázat tento proces jako politický a morální aspekt při navrhování městských prostorů. Na obou uvedených webových stránkách je ke stažení podrobný a velmi zajímavý zpravodaj IFLA, včetně starších čísel.

▼ Radmila Fingerová ▲